

I'm Coming Home

ליאת אלבלינג

ליאת אלבלינג מציגה עבודת צילום מותאמת-מקום, שצולמה בגלריה שבה היא מוצגת ושמייצרת דיאלוג בין המרחב הקטן, המינימליסטי והאינטימי של הגלריה, לבין הקונצפט של פורמט תערוכות ה-PDP - תערוכות בזק, שמאפשרות לאמן חריגה מנורמות תצוגה מקובלות ושמעניקות לצופה הצצה לעבודה בתהליך.

העבודה מתעדת לכאורה את קירות הגלריה החשופים - את הקובייה הלבנה הריקה, שנחשבת לחלל התצוגה האידיאלי - אך מרגע שהיא מוצגת על קירותיה היא משנה למעשה את החלל שאותו היא היתה אמורה לתאר. כלומר, היא חוטאת לתפקידה המקורי, או לכל הפחות משנה את כלליו תוך כדי תנועה.

ניתן לראות בעבודה זו המשך לגישה שנוכחת ביצירות קודמות של אלבלינג: שימוש בצילום ככלי למחקר קוגניטיבי, שבוחן את המוסכמות שעל פיהן נבנית תפיסת המרחב הנראה לנגד עינינו ואת תפקיד הצילום כראייה, או כעדות מנציחה. אלבלינג מציעה בחינה חוזרת של הפער שנוצר בין מה שאנחנו תופסים כמציאות ללא תיווך לבין האופן שבו אנחנו תופסים את הייצוג שלו.

אלבלינג שוברת בתצלומיה את החלל ובוחנת מחדש את רצף ההתבוננות ביצירות אמנות ואת נורמות התצוגה המקובלות, זאת באמצעות הבחירה הייחודית במסגור החלקי של העבודה. המסגור, המשמש במקרים רבים לתיחום הדימויים ולהפקעת החלל שגוזלת העבודה מהמרחב שבו היא מוצגת, מופשט מהפונקציונאליות שלו ולכן התצלום מתהווה כמיצב תלת-ממדי שתופס מקום משלו במרחב.

כותרת התערוכה I'm Coming Home מציעה קריאה נוספת ביצירה של אלבלינג. השיבה הביתה כמעט תמיד טומנת בחובה כמיהה לחזרה אל נקודת ההתחלה ואל פשטות הדברים, אך הרצון לחזור בשנית אל המוכר נידון כמעט תמיד לכישלון, משום שגם אם הבית נותר כשהיה, הרי שמי שמבקש לשוב אליו הוא זה שהשתנה.

אסף גאם הכהן, יוני 2011